

Motto:

VŠICHNI SEJDEME SE
V NEBI ...

ROČNÍK III.
21. leden 1996

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Ve střevících druhého

Teprve, když jsi týden chodil v botách druhého, můžeš tvrdit, že ho znáš.

(Beduínská moudrost)

Vážení přátelé.

Dnes si dovolím kromě pozdravu a přání Božího požehnání do nového roku přidat i poněkud obsažnější zamyšlení nad problémem, který se nám určitě podaří společnými silami zvládat.

Vstup do každého nového období života bývá provázen novými nadějemi v dosažení vytčených cílů. Jeden z nich bych dnes rád nabídl vám všem - a to naději ve schopnost křesťanů nacházet a vytvářet v Kristově církvi svůj domov.

Každý z nás totiž od malička zakotvuje v určitém prostředí, v určitých vztazích, které vytvářejí jeho domov, ve kterém se cítí bezpečný a ne- napadnutelný. Bývá to většinou rodina a okruh přátel. Všude jinde se pak cítí jakoby "venku", na větru nebo mrazu a když mu začíná být zima, těší se na teplo domova.

Osud lidí mimo takovýto náš "domov" je nám více méně lhostejný. Soucit s nimi sice až tak neztrácíme, ale zdaleka nejsme schopni se pro ně nasadit tak, jako pro svoje blízké.

Tímto nemyslím jen na náš vztah k "naším" bezdomovcům. Už se podařilo pomoci jim překonat počáteční patovou situaci a to především zásluhou několik mladých křesťanů, kteří byli mimochodem v naší farnosti nedávno pokřtěni. A když o tom mluvíme, víte, co všechno "táhnou" ti z nás, kteří v posledních letech byli v naší farnosti pokřtěni a nebo znovu našli ve svém životě Krista? Tvoří například téměř polovinu katechetů trpělivě pracujících ve svém volném čase s dětmi při náboženské výchově na školách. Další se každý měsíc poctivě starají, aby tento náš společný časopis byl připraven, vytištěn, poskládan. Někteří pravidelně navštěvují důchodce a nemocné. Jiní poskytují domov a vytvářejí rodinné zázemí pro osamělé děti. Anebo víte, že jeden z mála těchto "našich" bezdomovců, který si pomalu, ale upřímně nachází vztah ke Kristu nedávno během ne-

dělní bohoslužby bez říkání, poctivě a sám shrnul bohatou sněhovou nadílku před celým kostelem?

Kdykoli si toto všechno uvědomuji, zjišťuji, že tito křesťané odvádějí konkrétně pro naši farnost opravdu velký kus práce. I když jste možná teď v sobě pocítili ode mně trochu křivdy, přesto si musíme přiznat, že vzhledem k dost malému počtu konvertitů je jejich podíl na službě farnosti v poměru k ostatním vysoký.

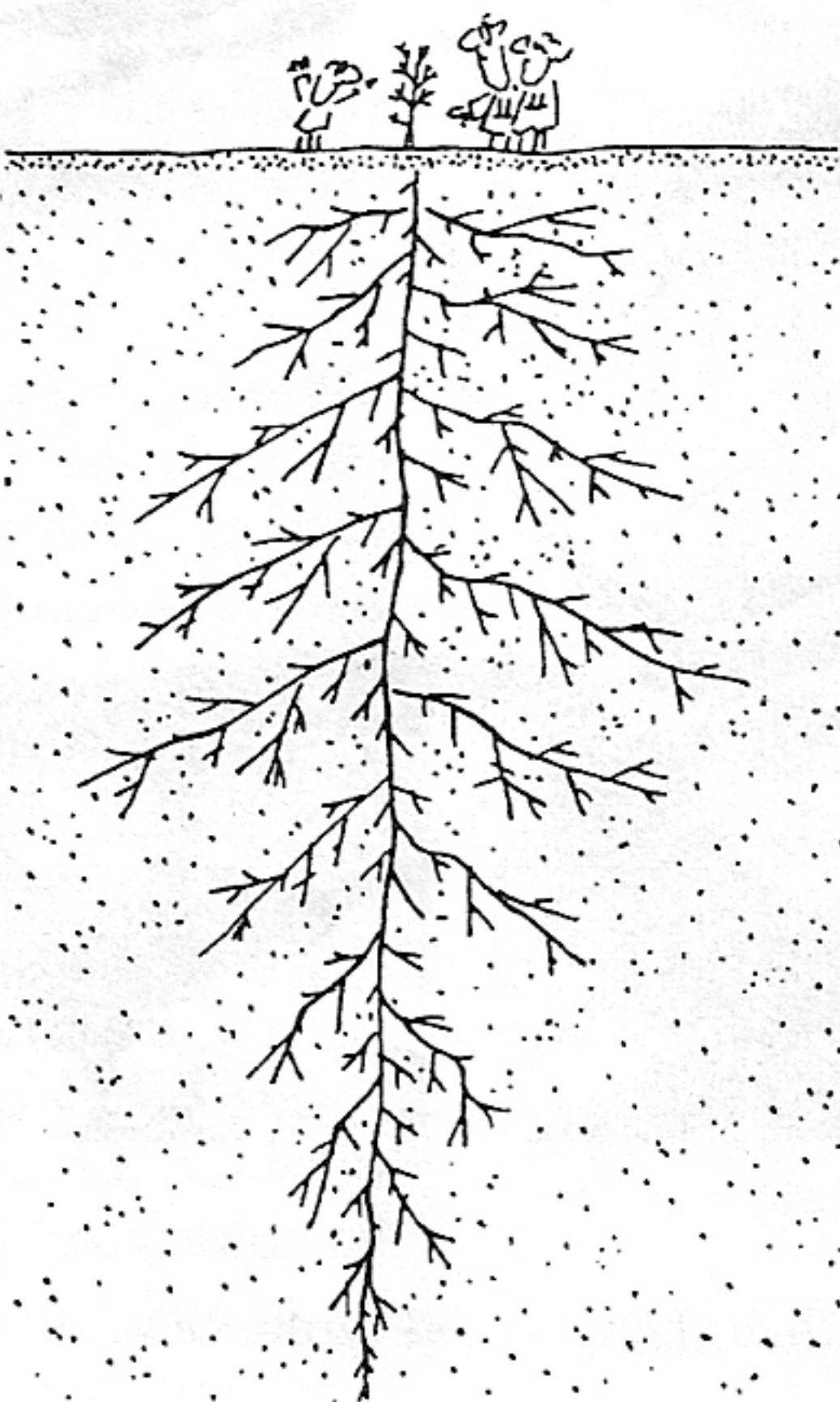
Vždy mě zajímalo, kdo jsou ti lidé (a tím už nemyslím jen konvertity, ale vás všechny), kteří se dokáží obětavě nasadit pro dobro druhých a rozšířit tak řady těch, které zahrnují do svého symbolického domova místo toho nevládného "venku". Jsou to pravděpodobně ti, kteří ve svém životě našli Krista jaksi znovu, nově a s ním rozšířili svůj domov na celou církev. Považují v tomto smyslu za domov každé místo, kde je církev, Kristus a kde je potřeba pomoci.

Paradoxní na tom však je, že právě nová generace katechumenů, která se v současnosti připravuje na přijetí do církve křtem, nemá z velké části své kmotry a tím ani své domovské zázemí v církvi. Přišli k víře často sami a jsou ve svém hledání osamělí. My, kněží, kteří je připravujeme, jim tento zážitek domova církve nabídnout nestačíme, to je v možnostech jedině rodin a celé farnosti.

Moc bych si přál a kladu v to velkou naději, že se nám všem podaří znovuobjevit hodnotu Krista v našem životě, jeho církve jako reálného, věčného domova a také hodnotu křesťansky širokého srdce. S ním se nám, a zejména rodinám, určitě podaří rozšířit bez újmy své domovy, alespoň o ty, kteří chtějí najít v Kristu a církvi svůj domov a nemají, kdo by se jich duchovně nebo i osobně ujal.

Děkuji vám všem za jakoukoli podporu dobra ve vašich domovech i mimo ně a žehnám vám.

Váš Jiří Kaňa, farář

LUCEMBURSKÝ ROK

... s Mgr. Tomášem Drobným

V naší kostelní minigalerii bude v průběhu měsíce ledna otevřena výstava věnovaná významnému členu lucemburského rodu, moravskému markraběti a zvolenému římskému králi Joštovi, synovci římského císaře Karla IV.

V souvislosti s touto expozicí jsme položili několik otázek autorovi scénáře výstavy archeologovi a historikovi Mgr. Tomáši Drobnému:

1. Proč je rok 1996 označován jako "lucemburský rok" ?

V celém letošním roce si připomínáme několik významných lucemburských výročí. Jde o životní data krále Jana, který se před 700 lety narodil a před 650 lety padl v bitvě u Kresčaku, 680 let uplyne od narození císaře a krále Karla IV. K této příležitosti bude v Brně na Špilberku otevřena výstava a také v Praze se chystá velkolepý projekt k připomenutí tohoto významného panovnického rodu. I v kostele sv. Tomáše připravujeme výstavu věnovanou Joštovi a jsou vyvíjeny aktivity, aby místo posledního odpočinku jediného římského krále, pohřbeného na Moravě, bylo označeno důstojným nápisem. Brňané a ani naši farníci totiž neví, že Jošt leží pod červenou mramorovou deskou v presbytáři našeho kostela.

2. Jaká je spojitost Lucemburků s kostelem sv. Tomáše?

Význam Lucemburků pro náš kostel je zásadní. V roce 1350 se rozhodl markrabě Jan Jindřich založit klášter poustevníku sv. Augustýna a vybral si pro něj místo před hradbami středověkého Brna. Lucemburské plány však šly ještě mnohem dále. Klášter s kostelem nechali zasvětit Panně Marii a apoštolu sv. Tomáši a rozhodli zřídit si zde rodinou hrobku moravských Lucemburků.

Sám císař Karel IV., bratr Jana Jindřicha, věnoval kostelu vzácný obraz Panny Marie a zúčastnil se slavnostního vysvěcení dokončené části stavby. Také synové Jana Jindřicha, markrabata moravská Jošt a Prokop se o dokončení velkého díla vzorně postarali.

3. Proč si tyto skutečnosti připomínáme právě dnes?

18. ledna uplynulo právě 585 let od úmrtí markraběte Jošta, posledního z moravské linie Lucemburků, který byl stejně tak jako jeho rodiče, Jan Jindřich a Markéta Opavská, v presbytáři kostela pohřben. Krátce před svým úmrtím, 1. 10. 1410, byl Jošt zvolen římským králem. Jedná se o posledního markraběte, který sídlil na Moravě a za své rezidenční město si zvolil Brno

4. Co se zachovalo ... ?

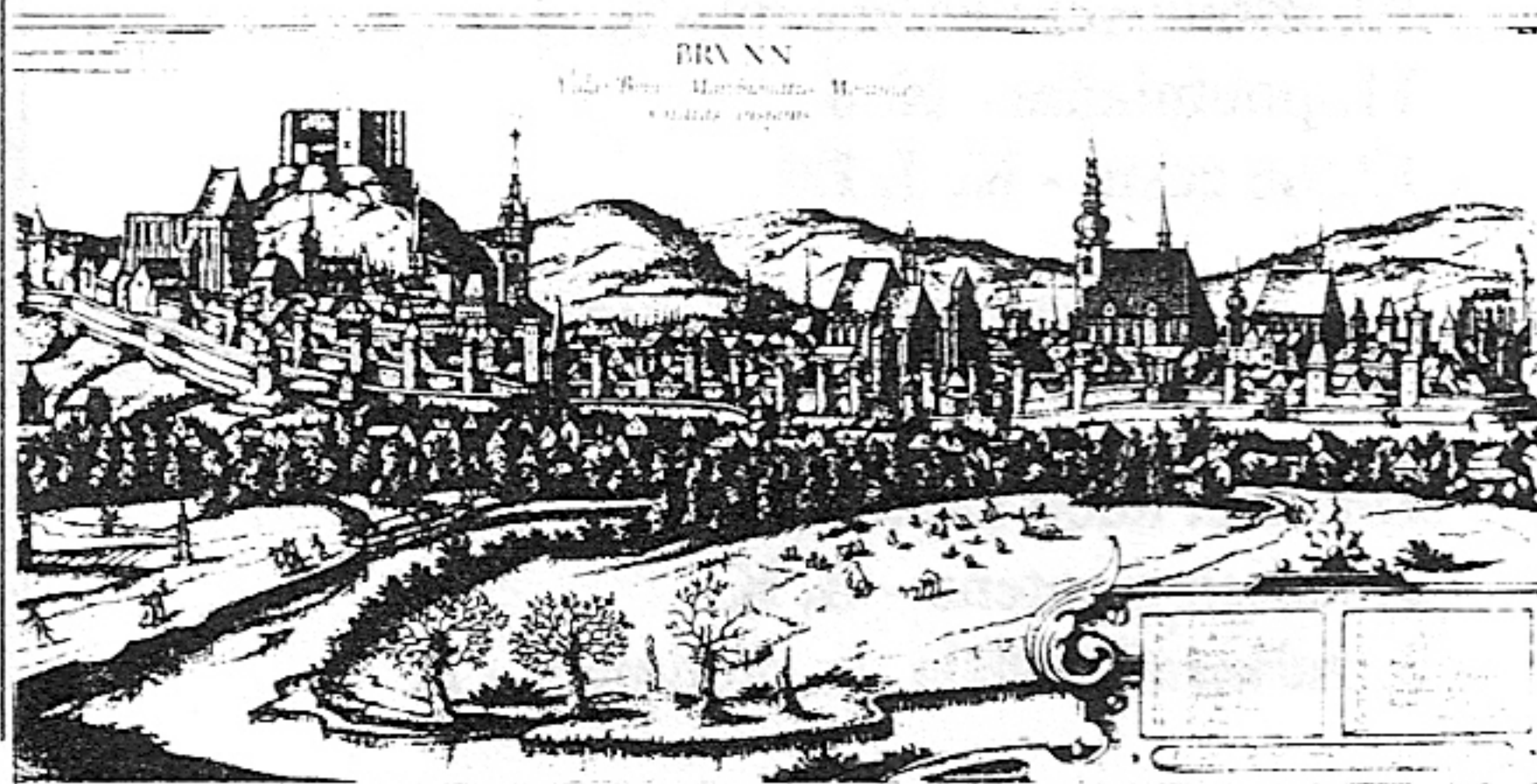
Přes staletí, která uplynula od doby jejich vlády, nepřízeň času a časté rozkrádání a ničení vzácného vybavení, kterým byl kostel vyzdoben, můžeme kromě stavby samotné, ojedinělého cihlového presbytáře, obdivovat několik uměleckých předmětů. Mimo zmíněnou italobyzantskou ikonu Matky Boží, pocházející z XIII. století, dnes uloženou v kostele Panny Marie na Starém Brně, se jedná především o nádhernou pietu, připisovanou Parlérské huti, kterou nechal kolem roku 1385 zhotovit právě Jošt. Na věži kostela máme zavěšen zvon z roku 1393, věnovaný společně markrabětem Prokopem. Je druhým nejstarším a druhým největším v brněnské diecézi.

5. Uvědomovali si naši předkové význam moravských markrabat pro Brno a náš kostel s klášteřem?

Jejich odkaz zůstal v průběhu staletí živý, o čemž svědčí sochy obou markrabat vedle vstupu do přístavby (dnes Moravská galerie), osazené při barokní přestavbě kláštera. V současné době se chystá nápis na náhrobní desku Joštovy hrobky (červená deska před svatostánkem).

Připravil -rEM-

Pohled na Brno z roku 1617

ŽEHNÁNÍ

V posledním čísle "Tomáška" byla řeč o vlastním pojmu slova a liturgické struktury žehnání.

Připomeňme si znovu, že podle hierarchických služeb v církvi jsou žehnání určena biskupovi, kněžím a jáhnům. Akolyté (v přesném označení této služby - viz říjnový Tomášek) a lektoři (tak jako akolyté pověřeni ke své službě biskupem) mohou, pokud jsou k tomu pověřeni místním ordinářem (obvykle biskupem) udělovat některá jim svěřená žehnání (viz Benedikcionál str. 10, bod 18d).

Také rodiče mohou žehnat svým dětem při večerní modlitbě i při jiných příležitostech. Pokud je však přítomen biskup, kněz nebo jáhen, mají předsednictví při žehnání přenechat jim. Žehnací modlitbu podle Benedikcionálu přítom laik (akolyta, lektor, rodič) pronáší se sepnutými rukama a závěrečné požehnání uděluje křížem na čele.

Na závěr uvedme jednotlivá žehnání:

Zkratky: **B** = biskup

K = kněz

J = jáhen

L = laik

I. Žehnání osob

1. rodin - **K, J, L**
2. matek před porodem - **K, J, L**
3. manželům - **K** ve mši
- **K, J, L** mimo mši
4. dětem - **K, J, L**
5. rodičovské - **L** (rodič)
6. rodičovské v důležitých okamžicích - rodič
7. zasnuby - rodič, **K, J, L**
8. nemocným - **K, J, L**
9. starým lidem - **K, J, L**
10. ustanovení katechetů - **K, J**
11. poutníkům - **K, J**
12. na cestu - **K, J, L**

II. Kostel, bohoslužba, úcta svatých

1. kostel nebo kaple - **B, K**
2. kalich a patena - **B, K**
3. zařízení kostela, lit.předměty - **K**

4. křtitelnice - **B, K** pověřený biskupem
5. zpovědnice - **K**
6. chrámové dveře - **K**
7. okna (vitráže) - **K**
8. kříž pro veřejnou úctu - **B, K**
9. obraz, socha Krista - **K**
10. obraz, socha P.Marie - **K**
11. obraz, socha svatých - **K**
12. křížová cesta - **K**
13. varhany - **B, K**
14. zvon - **B, K**
15. drobné předměty náboženské úcty - **K, J**
16. růženec - **K, J**
17. modlitební kniha - **K, J**
18. betlém - **K, J**

III. Žehnání v určité dny církevního roku

1. adventní věnec - **K, J, L** (např. rodič)
2. víno na sv.Jana - 27.12. - **K, J, L**
3. voda, křída, kadidlo - 6.1. - **K** ve mši,
- **K, J** mimo mši
4. svatoblažské - **K, J**
5. pokrmů o velikonocích - **K, J**
6. byliny a květiny - 15.8. - **K, J, L**
7. prvotiny, úroda (dožínky) - **K, J, L**
8. hřbitov - **B, K** pověřený biskupem
9. svíce - **K, J**
10. voda mimo mši - **K, J**

IV. Obydlí, pracoviště, příroda

1. na začátku stavby - **K, J, L**
2. řeholní dům - **B, K** pověřený biskupem
3. dům nebo byt - **K, J, L**
4. charitní zařízení - **K, J**
5. místnost pro setkávání - **K, J**
6. nemocnice - **K, J**
7. škola - **K, J**
8. mateřská škola - **K, J**
9. knihovna - **K, J**
10. domov mládeže - **K, J**
11. domov starých lidí - **K, J**
12. technická zařízení - **K, J, L**
13. pracoviště - **K, J**
14. dopravní prostředky - **K, J, L**
15. tělovýchovná zařízení - **K, J**

- 16. prapor - K, J
- 17. hasičské potřeby - K, J
- 18. pracovní prostředky - K, J, L
- 19. pole, louky, pastviny - K, J, L
- 20. živočichové - K, J, L
- 21. různé příležitosti - K, J, L

Sestaveno s použitím úvodu k Benedikcionálu a jeho závazného výkladu.

Jiří Palacký

TELEGRAFICKÁ ZPRÁVA Z TRADIČNÍHO DRUHÉHO PLESU

Díky nadšení, energii a obětavosti některých z nás se v sobotu 13.1.1996 uskutečnil farní ples. Byla to příležitost setkat se, sice téměř na církevní půdě (ples se konal v prostorách bývalého augustiniánského kláštera), ale přesto, jak se dnes trefně používá: neformálně. A to se, myslím, podařilo, protože na plese vládla atmosféra velmi příjemná, neškuli rodinná. Už od vstupu byl totiž člověk provázen známými tvářemi.

Příjemné také bylo to, že člověk měl nejen možnost si zatancovat, i když já osobně bych uvítal více polek a valčíků (vzhledem ke svým tanečním schopnostem), ale též si popovídat s přáteli mimo vířící parket a odpočinout si při intermezzech, která aktivně vyplnila prostor mezi tanečními sériemi.

A tak se po úvodní polo-néze, koncertu a ukázce latinskoamerických tanců dostalo i na taneční soutěž, v jejímž rámci proběhla ukázka středoevropských tanců (vyhrál totiž pár, nazvaný čardášový, a tak jsme pili jen z plného pohára a těšili se ze spontánnosti výherců, kteří všem na přání tento tanec předvedli).

Byli jsme též svědky vystoupení zahraničního žongléra, který při produkci ještě stačil posvačit jablko a vše vyvrcholilo tombolou, která byla velmi bohatá a nesla se tak trochu v duchu OSN (losy totiž byly zároveň vlaječkami jednotlivých států světa).

Možná mohla celá akce být ještě perfektnější a dokonalejší, což je trochu věci našich představ o plesech. Já bych ale chtěl poděkovat všem, díky kterým ples mohl být, zejména Denise a Jirkovi, i všem, kteří ho vytvořili svou přítomností, tedy Vám, protože mně se líbil.

Josef Kánský

OHLÉDNUTÍ ZA VÁNOCEMI

* Manžel jedné farnice šel po třičtvrtě roce ke zpovědi.

* Bezdomovec Tuháček na Nový rok odklidil sníh u kostela před první ranní mší svatou.

* Děti i dospělí zpívali dvě odpoledne u jesliček. A kupodivu všem zářily oči stejně.

* Před Vánocemi volala Kociánka, že přes svátky nemá nikdo zájem o jednu holčičku po obrně. Před Štědrým dnem se jí ujímá jedna rodina.

* V jiném ústavu po oznámení, že se jede na Vánoce za rodiči, dvě děti pláčí, že nechtějí domů.

* Mnozí si slibují, že příští rok se nebudou před těmi Vánocemi tolik honit.....

* Napsala sestra Zdislava z Kazachstánu

Кто уже один раз поклонился Младенцу в яслях
не может возвращаться той же дорогой!
Вспомните, что Мудрецы не возвратились....

PADĀ SNĪH - BOMUŽEL NEHŪŽI PŘĪBALIT
VLOČKU!

*Troji a Váno
M. Robinson*

DOPIS Z HIROŠIMY

Možná si vzpomínáte, jak jsme loni v lednu psali o mezináboženské pouti za mír, kterou vedli mniši z jednoho japonského kláštera a účastnilo se jí asi 80 lidí z různých zemí, církví a náboženství. Měla za cíl během 8 měsíců přejít trasu z Osvětimi přes Jugoslávii do Hirošimy a celé dny se modlit za mír. Požádal jsem tenkrát dva účastníky, Marianu z Francie a nevidomého Roberta z Chicaga, aby poslali dopis, jestli došli. A představte si, na konci prázdnin vyndám obálku s japonskou známkou:

Hirošima 6. srpna 1995.

Milí,

Vaše prosté uvítání a přijetí nás těší dodnes. Ano, mezináboženská pout' za mír dospěla až do Hirošimy. Nemáme dost slov, abychom vyjádřili, jak byla naše pout' naplněna.

Podobným způsobem jako u Vás jsme měli příležitost dotýkat se života druhých a naopak cítit jeho doteky. A tak neseme mnoho poselství díky a citů mnoha lidí s sebou do Hirošimy.

Zvláště silné byly naše zážitky v Kambodži. Tam jsem viděli znamení velké bídy. Nově jsme se učili vážit si prostých věcí života, jako je potrava a střecha nad hlavou.

O setkání Taizé v Paříži jsme četli jeden článek, který mluvil o sedmdesáti pěti tisících lidí. Naším srdcím to dělá dobře, cítit společenství s jinými lidmi, kteří jsou na cestě.

Se srdečným pozdravem a vřelým díkem

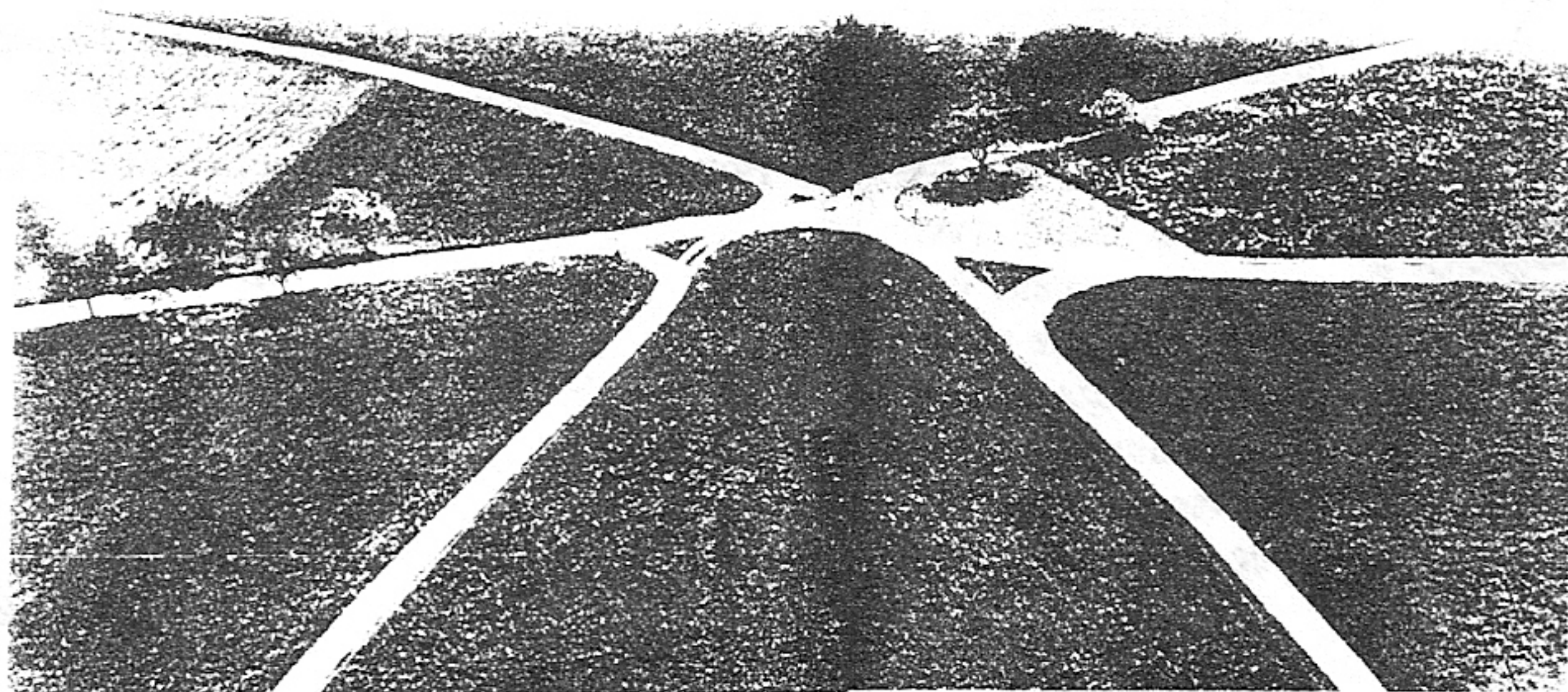
Mariana a Robert

CO SE DĚJE V REDAKCI ?

Všem Vám, čtenářům, našeho časopisu chci tímto poděkovat za přízeň, kterou "Tomáškoví" věnujete. Popřát Vám hodně zdraví a Božeho požehnání do nového roku 1996, který je nejen dalším rokem našeho života, ale i dalším, a to už třetím rokem, kdy se budeme společně setkávat s tímto časopisem.

Zároveň Vás všechny chci požádat o shovívavost, co se týče technické kvality našeho časopisu. Takřikajíc "za pochodu" měníme počítačový program, ve kterém náš, ale i Váš časopis vzniká (přecházíme na PageMaker 6.0 CZ), zkoušíme program na automatické dělení slov na konci řádku, testujeme možnost reprodukce fotografií, nový papír atd. Nových věcí, kterými chceme vyjít vstříc je opravdu hodně, a tak věřím, že nám zůstanete i nadále věrni.

za redakci Zdeněk Buršík

SKRZE DŮVĚRU K RADOSTI

Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3,16

Věříme, že Bůh řídí život každého člověka, že všechno, co člověk prožívá, ho přivádí blíž k Bohu. Toto vědomí je pro nás snadno přijatelné, když se nám všechno daří, když jsme spokojeni se svým zdravotním stavem a když jsme obklopeni lidmi, které máme rádi a kteří mají rádi nás. Horší to však je ve chvílích, kdy se objeví nečekané obtíže, kdy přijde nemoc, která nám působí hodně obtíží a která má takový průběh, že nás to naplňuje obavami z budoucnosti. Právě v takových kritických chvílích lidé, na které jsme spoléhali, většinou zklamou, protože si nechtějí přidávat starosti nebo věnovat svůj čas jiným lidem.

Právě v té chvíli platí Kristova slova:

"Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby nikdo, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný."

Na této zkušenosti si uvědomujeme Boží lásku k nám, a také, že Boží láska je vždy s námi. To nás naplňuje vnitřní jistotou, že nikdy nebudeme opuštěni, a vždy můžeme počítat s Boží pomocí. Čím víc na nás doléhají myšlenky, které v naší duši vyvolávají skleslost, strach a úzkost, tím větší musí být naše důvěra, se kterou se na Boha obracíme.

Touto důvěrou musí být proniknuta celá naše modlitba, se kterou se k Bohu obracíme. Když budeme přicházet k Bohu s důvěrou a pokorou, když mu předložíme všechny svoje úzkosti, tak vždycky dosáhneme vyslyšení. Možná, že problémy zůstanou, možná, že i situace zůstane stejná, ale zcela jistě se změní naše srdce a bude naplněno hlubokým pokojem, který nás uschopní k tomu, aby nás těžké situace přivedly blíž k Bohu. Ve chvíli, kdy se budeme k Bohu obracet s důvěrou, naplní Duch svatý naše nitro všemi dary, které budeme potřebovat a které nám pomohou jednat správným způsobem.

K tomu, aby se nám dařilo mít správný vztah k Bohu, je třeba ho stále víc poznávat, stále

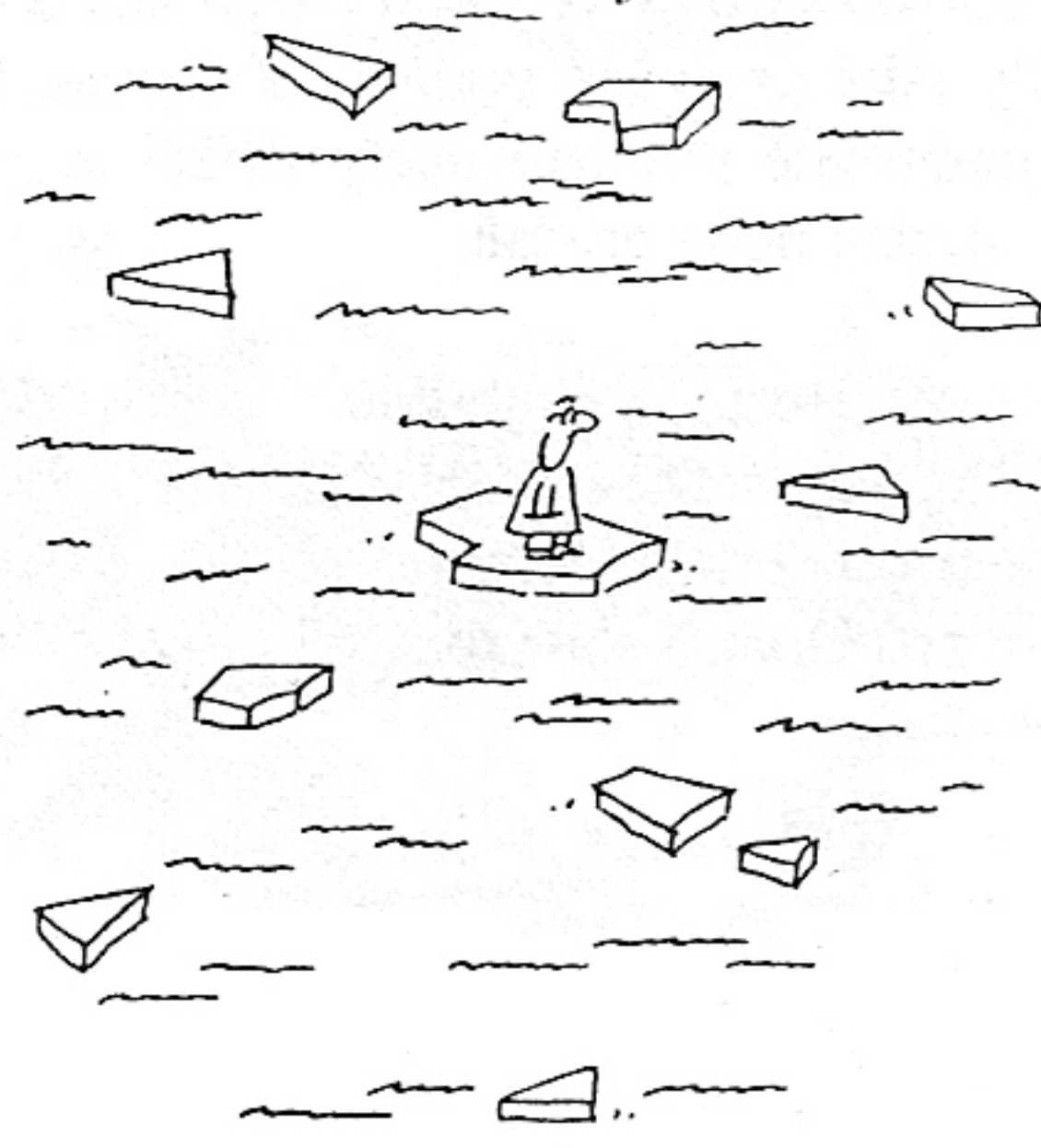
víc si uvědomovat jeho dobrotu a lásku k nám. Je třeba se k němu obracet s takovou důvěrou, jakou mají malé děti, které nikdy nepochybují.

Když prožíváme události, které se nám jeví jako velmi bolestné a těžké, máme si uvědomit, že na každé události, i když je sebetěžší, jsou vždy i světlá místa, která jsou důvodem k naší radosti. Když se budeme snažit vidět, vždy najdeme to, co je radostné a co nás naplňuje optimismem, a nebude se nám to, co bude nepříjemné, zdát nesnesitelné.

Když si dnes s odstupem času vzpomeneme na těžké události, které se nám zdály být bolestné a nepříjemné, vidíme, že to nebylo tak hrozné, že jsme se tehdy zbytečně znepokojovali a dělali si starosti. Proto i dnes se dívejme na všechno, co prožíváme, s nadhledem a zbytečně se nezneklidňujme.

Ježíš Kristus, Boží Syn se za nás obětoval, aby nás vykoupil, a aby nám zasloužil vše, co potřebujeme k dosažení věčné spásy. Udělal to, protože ke každému z nás má osobní vztah, který je ovlivněn láskou. Obracejme se k němu vždy s naprostou důvěrou ve všech životních situacích. On nám dá vždy to, co bude pro nás nejlepší a dá nám to v čase, který bude nejvhodnější. Každou modlitbu, ve které o něco prosíme, zakončujme slovy: "Pane, ne má vůle, ale Tvá ať se stane". V těchto slovech vyslovujeme přesvědčení, že budeme souhlasit se vším, co nám bude dáno, protože věříme, že Bůh řídí všechno, co prožíváme, k našemu dobru. Čím bude naše důvěra v Boha větší, tím dokonaleji bude probíhat náš život na zemi a tím lépe se připravíme na život věčný.

Otec Josef Šik

BILANCE A POZVÁNÍ

Sestry a bratři,

konec jednoho roku a začátek druhého bývají obvykle důvodem k bilancování. A tak bychom vás chtěli souhrnně informovat o naší práci v uplynulém občanském roce a dát vám podklad pro rozhodování, budete-li s námi i nadále ochotni spolupracovat a v naší činnosti nás podporovat.

Těžiště naší práce je **v péči o starší, nemocné a opuštěné bratry a sestry**. Kromě profesionálních služeb, které jim poskytuje podle svých možností Oblastní charita Brno, zajišťujeme pro ně nákupy, úklid, doprovod při vycházkách nebo společenské návštěvy, které jsou často vyžadovány a velmi oceňovány. V současné době naši dobrovolníci navštěvují a starají se o 23 starších spoluobčanů. Před vánocemi jsme pro opuštěné lidi z naší farnosti připravili a rozdali 42 balíčků s cukrovím a ovocem. Vaše dary materiální i finanční nám letos umožnily část cukroví a ovoce věnovat i dětem v Domově sv. Markéty.

V červnovém a naposledy v prosincovém čísle Tomáška jsme se vám pokusili přiblížit akci "**Adopce na dálku**", na niž se prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha rovněž podílíme. Farní charita v tomto případě poskytuje pouze organizační pomoc, příslušné náklady na vzdělání indických dětí hradí jednotliví sponzorští rodiče nebo sponzorská společenství.

Během roku jsme vás v Tomáškově informovali o potřebě **podporovat finančně některé akce** Charity (Hospic v Rajhradě, dokončovací práce v Domově sv. Markéty v Brně) nebo jiných organizací (Likvidace lepry). Příslušné poštovní poukázky s doprovodnými letáčky jsme umístili vzadu v kostele nebo na lavici v kapli u sakristie a přidali jsme i poukázky Oblastní charity Opava na výstavbu **Domova pro nevidomé a zrakově postižené**. Tyto poukázky byly většinou rozebrány a doufáme, že byly také příslušně použity. Z peněz, které jste nám jmenovitě pro tyto účely vložili do schránky, jsme odeslali nebo předali:

pro Hospic v Rajhradě	500,- Kč
pro domov sv. Markéty	1.500,- Kč
pro Likvidaci lepry	2.000,- Kč
pro Domov nevidomých	1.000,- Kč

Dne 9. října 1995 jsme se zúčastnili slavnostního zahájení výstavby Ústavu léčby bolesti s hospicem v Rajhradě. Přestože šlo o zahájení výstavby, byly již některé práce v plném proudu. O průběhu výstavby vás budeme postupně informovat.

V březnu se naše farní charita podílela na **sběru šatstva a obuvi pro Podkarpatskou Rus**. Společnosti přátel Podkarpatské Rusi jsme přispěli částkou 2.000,- Kč na dopravu těchto svršků na místo určení.

Dále jsme z vašich darů (opět většinou vámi přímo na tento účel určených) poskytli Diecézní charitě Brno částku 5.000,- Kč na **pobyt ukrajinských dětí**, který tentokrát zajišťovaly mimobrněnské farnosti.

V rámci patronátu nad **dětským koutkem** Domova sv. Markéty, k němuž jsme se již dříve zavázali, jsme se podíleli částkou 7.000,- Kč na vybavení tohoto koutku tělocvičným náradím, hudebním nástrojem, knihami a různým pomocným materiálem.

Nakonec bychom chtěli ještě jednou upřímně poděkovat všem, kdo s námi spolupracují a kdo nás v naší práci jakkoliv podporují (financemi, darováním cukroví, ovoce, keramických sošek Jezulátka atd.), a ujistit vás přímluvou u Pána především ode všech, kdo služby nebo dary přijímají, ale také od celého farního charitního společenství. Těšíme se, že i v letošním roce budeme s pomocí Boží moci poskytovat potřebné služby, a zveme také ty z vás, kteří se k nám chcete přidat, na naše pravidelné schůzky ve čtvrtek před prvním pátkem po večerní mši svaté v kapli u sakristie.

Kaďourkovi

MOJE MAMKA JE BEZVA

Markéta sedí nad knížkou a kroutí hlavou. Tedy tohle povídání o vodě, to už je pěkná věda. A to ji ještě čekají vyjmenovaná slova po M. Tak do toho! "Voda je kapalina. Tvar kapalin je proměnlivý ..."

"Mami," ozývá se za chvilku z pokojíčku, "nepotřebuješ umýt nádobí?"

"Budu moc ráda," odpovídá mamčin veselý hlas, "ale nejdřív se nauč všechno do školy."

"Ale mami, pro rohlíky by se mělo skočit hned, aby nám pekárna nezavřela!"

"Neboj, nakoupila jsem už ráno," mamčin hlas je stále tak veselý a milý.

"A včera jsi říkala, abych si víc hrála s Honzíkem," neztrácí naději Markétka. "Mě právě teď napadla bezva hra a budu ho při ni učit říkat R."

"Až budeš mít hotové úkoly, připravíme všichni tři veliké překvapení pro tatínka."

"Úkoly, úkoly!" Markétčina nevelká trpělivost je už u konce. "Na co se mám učit takovéhle hlouposti?! No poslouchej: Voda je kapalina. Tvar kapalin je proměnlivý ..." a klap a bác, knížka letí na zem.

Maminka stojí ve dveřích. Její hlas je sice milý jako vždy, ale je vážný: "Markétko, až zdvihneš tu knihu, něco Ti povím."

A po chvilce mamčin vážný hlas pokračuje: "Každý z nás se musí snažit plnit co nejlépe své povinnosti. Tatínek v zaměstnání, já se starám, aby u nás bylo vždycky všem pěkně a my oba si s vámi hrajeme, učíme vás a vychováváme."

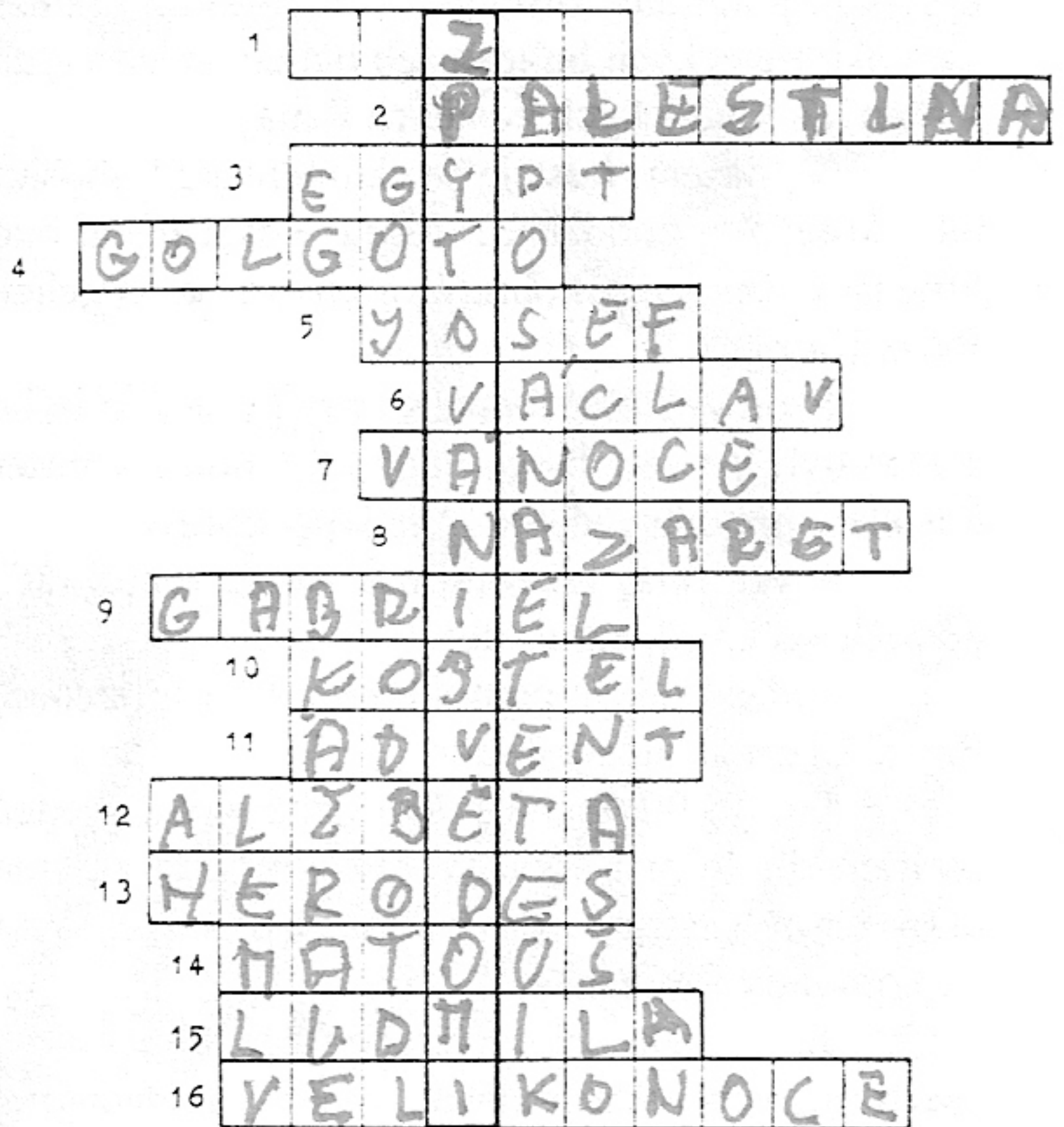
"A co myslíš, že je hlavní povinností dětí? Malé děti ještě moc povinností nemají, ale když trochu povyrostou, ..." Mamčin hlas je teď skoro záhadný. "Protože vím, jak ráda luštiš křížovky, jednu tady pro tebe mám, a tam si to přečteš."

"Jů, bezva!" Markétka se nedočkavě pouští do luštění.

Za chvilku už zná tajenku. Trochu si vzdychne, ale pak se usměje a otevírá knížku. "Voda je kapalina. Tvar kapalin ..."

A Markétce úsměv na rtech zůstává.

Marie V.

1. mladík, kterého Kristus vzkřísil z mrtvých
2. země, kde žil Pán Ježíš
3. země, kde se skrývala Svatá Rodina před Herodem
4. hora umučení Pána Ježíše
5. pěstoun Pána Ježíše
6. náš národní svátec - kníže
7. svátky narození Krista
8. město, z něhož pocházela Panna Maria
9. archanděl
10. Boží dům
11. období přípravy na vánoce
12. matka Jana Křtitele
13. židovský král, který vládl v době narození Krista
14. apoštol evangelista
15. babička svatého Václava
16. svátky umučení a zmrtvýchvstání Krista

Pěkné vysvědčení
a prázdniny

- "Proč jsi nevypočítal úlohu z počtů, Pavle? Zněla: ujdu-li deset kilometrů a trvá to dvě a půl hodiny, jak dlouho to bude trvat, musím-li ujít dvacet kilometrů?" "Pane učiteli, náš tatínek se ještě z té cesty nevrátil."

- "Copak jste dnes dělali ve škole?"
- "Chemické pokusy."
- "A co budete dělat ve škole zítra?"
- "V jaké škole?"

→ V souvislosti s týdnem modliteb za jednotu křesťanů podnítilo Biskupství brněnské zorganizování ekumenických bohoslužeb během celého týdne v různých katolických kostelích Brna.

V našem kostele se ekumenická bohoslužba uskuteční v pondělí 22. ledna. Kázat při ní bude brněnský senior českobratrské církve evangelické Pavel Kašpar.

Protože je třeba, aby začátky těchto bohoslužeb byly po celý týden jednotné, dojde v našem kostele v pondělí večer k následující úpravě:

- obvyklá večerní mše svatá tentokrát v pondělí večer odpadne, ale:

- místo ní se pomodlíme v 17.30 růženec k Panně Marii, Matce jednoty

- v 18.00 začne bohoslužba slova, vedená farářem, P. Jiřím Kaňou; kazatelem bude zmíněný bratr Pavel Kašpar a zpěvy bude doprovázet skupina komunity Emmanuel.

Je to také vůle Svatého Otce, abychom na všech místech světa přidávali svými společnými modlitbami kamínek ke kamínku do jedné úplně mozaiky církve. Všichni jste proto zváni.

→ V lednu uplynula dvě léta od doby, kdy vyšlo první číslo Tomáška. Chci poděkovat všem, kteří se na jeho tvorbě podílejí a všem čtenářům za pochopení a trpělivost, když něco nevyjde, jak by mělo.

→ V sobotu 13.1. se uskutečnil druhý farní ples. Díky nadšeným organizátorům měli ti, na které se dostal lístek, opět příležitost nejen k obnově vzájemných vztahů, ale i zábavě. Na koho už vstupenka nevyšla, ať není smutný, příští rok to určitě vyjde.

→ Jako loni, plánujeme na každou první neděli v měsíci sbírku na opravy kostela. Děkuji v této souvislosti za každou pomoc, zejména za dary obdržené při vánočních sbírkách a zaslané na náš účet. Jak bylo oznámeno, letos bychom měli začít s malováním interiéru.

→ V rezidenci brněnských jezuitů, na Kozí 8 se nachází Studentské centrum, spravované Vykoškolským katolickým hnutím. Nabízí kromě skromného zázemí také bohatou knihovnu s křesťanskou literaturou, výběr časopisů, informace o kulturních a křesťanských akcích, účinnou pomoc při hledání podnájmů a pro nové, zejména

mimobrněnské studenty v Brně pomoc při orientaci nejen topografické.

V této souvislosti se zástupci Studentského centra obracejí na všechny lidi dobré vůle, kteří by byli ochotni poskytnout podnájem věřícím studentům. Mohou tuto nabídku také zavolat na tel.č. 42216694.

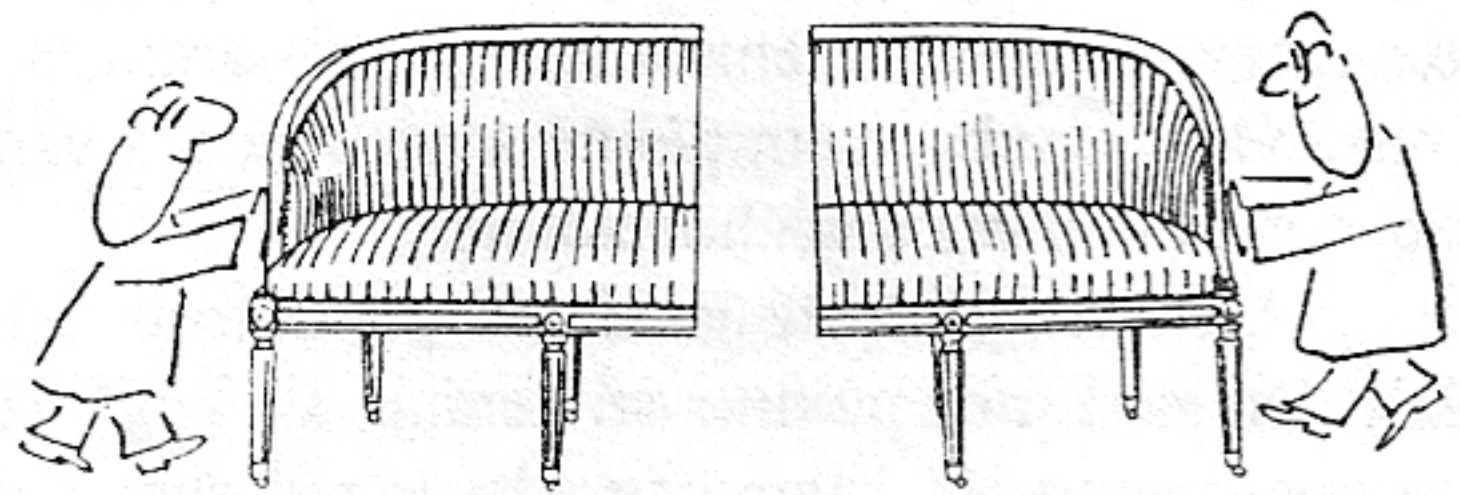
→ Brněnská katolická komunita Miles Jesu se na nás obrátila s prosbou o zveřejnění informace: hledá spolupracovníky pro práci s bezdomovci v terénu. Podrobnosti lze získat na adrese:

Miles Jesu
pošt. schránka 292,
601 00 Brno
nebo na tel. (05) 43215265.

→ Postní doba letos začne na Popeleční středu 21. února.

→ Včas upozorňujeme, že během postní doby se budou v kostele obdobně jako loni konat v rámci duchovní obnovy farnosti besedy nad závažnými životními hodnotami.

Přesný rozpis bude uveden v příštím čísle, zatím můžeme prozradit, že jsou plánovány navazující besedy o otcovství a mateřství, dále o výchově, o manželství (pro svobodné i manžele), o prožívání stáří a nemoci, atd.

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: **Římsko-katolický farní úřad sv. Tomáše v Brně,**
☒ Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15

Redakce: **P. Mgr. Jiří Kaňa, farář**
Ing. Vít Janků, ing. Arch. Zdeněk Bureš, Anna Davidová, Jana Janků, Dagmar Běčáková

Grafika a DTP: **Dr. Zdeněk Buršík**
Tisk: **Petrinum, ☒ Veveří 15, 602 00 Brno**